eo in unum colligarunt, atque Illyricum ob vetustatem gloriam amplitudinem speciali titulo condecorantes Quirinale nuncupabant.

Cum jam Illyricum innumeris incolis alendis multo antea haud sufficeret, pars eorum magis pauper emissa ultra Carpaticos transiit montes, atque in solitariis incultisque terris consedit. Auctæ per sæcula generationes cum propter saxa, nemora, paludes, lacus, frigora, sterile solum, aeris intemperiem commorari nequirent, sese effuderunt ad ultimum usque aquilonem, novamque zembljam incoluerunt. Cum propter maria ulterius dilatari haud possent, numerus eorum excedens per alios atque alios terrarum tractus recedere coactus, disseminatis quaquaversum populis ac lingua eadem retenta, meridiem versus retrogrediebantur, donec tandem cum Gente a primordiis eadem per sæculorum decursum tanquam rami sub diversis provinciarum ac tribuum nominibus cum veteri stemmate scilicet Illyrico sese rursum tardissimi nepotes conjunxerunt, neque ideo priores incolas aut e suis sedibus detruserunt, aut deleverunt. Si Romanum imperium potuisset continue has generationes insectari, totum semper fuisset de more Illyricum appellatum. Populi igitur ejusdem originis et propagationis, ejusdem linguæ, eorundem ferme morum ubicunque terrarum existant, sunt natura semper iidem, ac propterea semper idem